

Habet i Løbet af en 16—18 Aar. Jeg har ſtillet dette Forſlag for at ſaa Veſtlighed til at tale om Sagen og æſte Miniſterens Udtalelſe i ſaa Henſeende, om han ikke maatte mene at finde ſig foranlediget til at gaa i Spidsen med at ſtaffe et Børn for Gravfreden her, ved at ſøge bevilget en Sum til Flytning af Kirkegaard. Dermed ſkal jeg foreløbig anbefale Indſtillingen til den højtærede Miniſters og det høje Tings Velvilje.

Ordføreren (Buſk): Jeg ſkal kun tillade mig nogle ganſte korte Bemærkninger til det ærede Medlem, thi jeg tror, at han befinder ſig noget i en Vildfarelſe over for dette Forhold. Hvis vi nu fulgte det ærede Medlem, ſaa vare vi for det første med til her at ſtaa ſaſt, at Statskaſſen under alle Omſtændigheder ſkulde anlægge en ſaadan ny Kirkegaard, ſelv om Kirkeſeeren tjente aldrig ſaa meget ved den Kirke. Det vil det ærede Medlem, ſom er Bondes og Landmand, viſt ikke være med til, men han forlanger dog nu, at Miniſteren ſkal foreſlaa denne Bevilling til 3dje Behandling af Finanslovsforſlaget, alſaa med andre Ord han forlanger, at Kirkeſeeren ſkulde være fri. Jeg ſkal nu oplyſe det ærede Medlem om, hvis han ikke alt ved det, at Eieren er en Fabrikant Bracht, og at der er ikke, ſom det ærede Medlem ſiger, 20 Favne fra Habet nu. Nej, det oplyſes i ſelve Andragendet, at Afſtanden er over 21 Favne, og det spiller en Rolle, da man paafaar, at der gaar et helt Aar hen for hver Favn; det ſige de, ſom paafaa det allermeſte. Men der er jo ſaldet en Højſteretsdom i denne Sag, og den ſaldt den 20de Januar 1893. Deri hedder det: „Hverken efter Lovgivningen eller iſølge Forholdets Natur findes der at tilkomme de i Kirkeſynsloven af 19de Februar 1861 ommeldte Syn Myndighed til i et Tilfælde ſom det i den indanteede Dom omhandlede at give Tiendeſeeren Paalæg om at anlægge en ny Kirkegaard“. Og ſaa hedder det videre: „I hvilken Henſeende bemærkes, at Provſteſynet — hvilket det ærede Medlem paabeſvarer ſig ſom Anledning til, at han er kommen her med ſit Forſlag — end ikke ſes at have afgivet nogen Skøn over Nødvendigheden af Kirkegaardens Flytning for Tiden.“ Efter de Momenter, der ere forelagte Højſteret, og hvorefter den har dømt, er der ikke paaviſt nogen Nødvendighed for Flytningen. Endvidere oplyſes i Højſterets Præmiſſer, at vel er det af en Syns- og Stansforretning erklæret for muligt, at det Habet nærmefſt liggende Hjørne af Kirke-

gaardens kan blive angrebet af dette i Løbet af en Snes Aar, men at det paa den anden Side ogſaa betegnes ſom en Mulighed, at dertil vil medgaa en meget længere Aarrække. Det ſiger dette Kirkeſyn, ſom man beraaber ſig paa til Støtte for, at vi allerede paa Finansloven for næſte Aar ſkulle give en Bevilling til en ny Kirkegaard. Naar alſaa Forholdet er dette, at dette Kirkeſyn ikke en Gang har ſkrevet ſaaledes, ſom man maatte forudſætte, hvis der ſkulde være Anledning til at fremme Sagen, og endog ſiger, at det kan vare meget længere end en Snes Aar. (Sung heren: Det ſiger Kirkeſynet ikke). Jo, det ſtaar i Højſterets Præmiſſer, at Kirkeſynet ſiger det, det ærede Medlem kan gerne ſaa Præmiſſerne at laane hos mig. Alſaa Forholdet er det, at for det første ſkal Kirkeſeeren ikke uden videre ſlippe fra den Sag — det er der ingen Grund til — men han vilde ſlippe derfra, naar vi nu uden videre bevilgede 1,500 Kr. til Kirkegaardens Flytning. Og for det andet er der ingen overhængende Fare til Stede. Højſteret hæveder dernæſt, at det ſkal være Domſtolene, der afgøre, om der ſkal gives et ſaadant Paalæg om at anlægge en ny Kirkegaard, og hvem der ſkal bære Udgiften, og derfor er der ved Højſteret givet en anden Afgørelſe end ved Under- og Overretten. Af diſſe Grunde har Finansudvalget ment, at der ikke er Anledning til at inødekomme Andragendet og ſtille Statskaſſen af med 1,500 Kr. Derfor vil jeg med god Samvittighed ſtemme imod Forſlaget uden Frygt for, at der ſkal komme Spøgſel af den Sag, uden Frygt for, at vi, ſom det ærede Medlem mente, om ſaa Aar ſkulle ſaa at ſe, at Kiſterne begynde at ſtille ud i Habet, og at Eigene ſaa ville blive ædte af Fiſkene og ſaa Fiſterne og Befolkningen igen ernære ſig af diſſe. Det er der ſlet ingen Fare for. Derfor ſige vi: Lad ſørſt Habet komme ſaa meget nærmere til Kirkegaardens, at det virkelig er Fare paa Færde, ſaa kunne vi afgøre det Spørgſmaal, om ikke Kirketiendens Ejer ſkal ſørge for, at der bliver en ny Kirkegaard, thi ſaa ſpare vi de 1,500 Kr. Derfor vil jeg anbefale det ærede Medlem, hvis hans virkelig ſkulde faſtholde ſit Uendringsforſlag, hvad jeg ikke tror, han gør, at gaa hjem til ſine Vælgere og forklare dem Sagen ſaaledes, hvad jeg tror, han med god Samvittighed kan gøre, ſaa ville de ſe, at der er ingen Grund til at ſlage over ham eller over Nigsdagen. Jeg vil nu med Opmærksomhed høre, hvad den ærede Miniſter ſiger, men jeg er i alt Fald overbevist om, at dette Ting gaar ikke med til uden videre at fritage Kirketiendeſeeren.